

BİREYSELLİK Mİ SADAKAT Mİ, HANGİSİNİ TERCİH EDELİM?

Almanya ile ilişkilerim, Almanya'da çalışan Doç Dr. Sayın Kemal ÇOBANOĞLU'un vesilesiyle tanıştığımız Almanya'nın Ingolstadt şehrindeki Apian- Gymnasium Lisesi Müdürü sayın Dr Frans RİEDERER ile Manisa Lisesi Müdürü olarak 1986 yılında geliştirdiğimiz kardeş okul ilişkileriyle başladı. Daha sonra Manisa Belediye Başkanı Sayın Zafer ÜNAL beyefendi ile Ingolstadt Belediye Başkanı Sayın Peter SCHNEL'i iki meslektaş olarak tanıştırdık. Kardeş okul ilişkileri daha sonra Kardeş şehir ilişkilerine dönüştü. Hala bu ilişkiler devam ediyor. Emekli olduktan sonra da ATİB (Avrupa Türk İslam Birliği)nin daveti üzerine Darmstadt ile Bielefeld şehirlerinde Türk çocuklarının din eğitimi çalışmalarında bulundum. Dolayısıyla hem Alman toplumunu, hem de orada yaşayan işçi kardeşlerimizi ve onların çocuklarını yakından tanıma imkânım oldu. Almanya ve diğer Avrupa ülkeleri ile izlenimlerim:

Avrupa, diğer kültürlerle kıyasla bireyselleşmenin en üst sınırında yaşayan bir topluluktur. Özgürlük konusundaki adımları o kadar ileri gitmiştir ki, aile bağları bundan olabildiğince olumsuz etkilenmiş ve ilişkiler soğumuştur. Özel hayatlarındaki kişisel istek ve arzularını çok fazla merkeze aldıkları için, ilişkilere olan ihtiyaç en aza inmiş ve bunun sonucu olarak ' hayatın anlamsızlığı' ve birbirine olan ' yabancılaşma" gibi sorunlar ortaya çıkmıştır.

Bu sorunlara bağlı olarak madde bağımlılığı, alkol gibi sorunlar olabildiğince yaygın olarak kullanılmaktadır. Bielefeld'de çalışırken gördüğüm bir gençlik merkezi beni çok şaşırtmıştı. Polis merkezine 200 metre mesafedeki bu gençlik merkezine tedavisi mümkün olmayan uyuşturucu kullanan gençleri toplamışlar, sabah- akşam gençlere günlük ihtiyacı olan uyuşturucuyu belediye veriyormuş. Başka insanlara zarar verip, rahatsız etmesinler, diye. Bu gençlik merkezi de gösteriyor ki toplumu bir arada tutan değerler, toplum üzerindeki etkisini yitirmeye başladıkça, insan daha çok içine dönmüş ve yalnızlık ona mutluluğu getirmiş ve mutluluğu yalnızlıkta aramaya başlamıştır. Bu kaçınılmaz bir durum mudur bilemem? Ancak şu anda Avrupa'daki psikoterapistlerin seanslarını işgal eden konular daha çok bu yöndedir. Ve bugün Avrupa'da en çok iş yapan psikiyatri doktorları olduğu söylenmektedir.

Buraya kadar olan tespitlerimi daha iyi anlamanız için Almanya'da bizzat şahit olduğum birkaç olayı size arz etmek istiyorum. Darmstadt'da çalışırken Alman anne ile Türk babanın evliliğinden olma 17 yaşında R. adlı bir delikanlı ile tanışmıştım. Bu delikanlıyı Türkiye'den davetlim olarak gelen İl Özel İdare Başkanı Hayrullah SOLMAZ da şahittir. Delikanlının babası, bir suçtan dolayı hapse girmiş. Annesi, kocasını beklemeye niyetli değildir. Delikanlının annesi daha sonra Alman bir polisle birlikte yaşamaya başlar. On yedi yaşındaki bu delikanlı, babasının ve Almanya'daki Türk akrabalarının da etkisiyle kısmen de olsa Türk geleneklerine göre yetiştirilmiştir. Annesinin sevgilisi Alman, tam olarak üvey baba da sayılmaz; çünkü annesinin nikâhı hâlâ babasının üzerindedir. Annesinin sevgilisinin evdeki yaşantısı, Türk örf ve adetlerine hiç de uygun değildir. Evde çıplak olarak dolaşması, gözünün önünde annesine hayâ dışı davranışlarda bulunması delikanlının onuruna dokunur ve annesinin polis olan sevgilisine müdahale eder. Ama polis, güçlü kuvvetlidir. Delikanlıyı annesinin gözü önünde döver. Delikanlı, adeta meydan dayağı yerken annesinin kılı bile kıpırdamaz. Bu olaydan sonra R. Darmstadt Avrupa Türk İslam Birliği (ATİB) Emir Sultan Külliyesinin (Camisinin) yöneticileri Sayın Lütfi ÖZTÜRK, Mehmet AKSOY, İsmail KAHRAMAN ve can dostum Dönerci Metin EVRENOS ile Başkan İlhami ERTÜRK Bey'lerin himayelerine sığınır. Yine Ingolstadt'da birebir şahit olduğum ikinci olay. Kardeş okul dolayısıyla yakın ilişkiler içinde bulunduğum Gençlik dairesi başkanı S. Mozer, şahsımı ve müdür baş yard. Arkadaşım Sayın Hikmet Öymener ile birlikte evine misafir olarak davet etti. Misafirlikten ayrılırken karı-koca her ikisi de birer kartvizit takdim ettiler. Kartvizite baktım soy isimler farklı idi. "Neden soy isimleriniz farklı?" diye kendilerine sorduğumda " Evliyiz ama nikâhlı değiliz" diye cevap verdiler. " Neden?" dediğimde: " Bugün için birbirimizi seviyoruz ama yarın için farklı bir durum olabilir" dediler. İki tane de çocukları olan S. Mozer ve eşine: " Çocukların kayıtları nasıl oluyor?" dediğimde " Çocukların kaydının Almanya'da problem olmadığını" söylediler.

İşte Alman annenin çocuğuna olan sevgisi, merhameti ve kocasına olan bağlılığı ve sadakati ve şahit olduğum Alman ailesinin durumu. Bizzat şahit olduğum bu hadiseler Avrupa insanının cinselliği öne çıkararak " Ben merkezli" yaşadığının küçük bir misali. Yine bizzat Almanya'da şahit olduğum şu üçüncü olayla daha çok şaşıracağınızı düşünüyorum. Bilefeld'de bir akşam okul aile birliği toplantısına katıldım. Toplantıya iki Alman polisi konuşmacı olarak

katıldılar. Polisin biri Narkotikçi idi. Çat pat Almanca ile velilere bizim bildiğimiz şeyleri konuştu. İkinci polisin konuşma konusu ise “ **Almanya’da çocuklara cinsel taciz**” idi. Yeterli Almam’cam olmadığı için konuşmalardan pek bir şey anlamadım. Ama toplantı sonunda Bielefeld Alman Emniyet Müdürlüğü’nün her dilde (Türkçe, Yunanca, İtalyanca, İspanyolca) hazırlanmış 80 sayfalık bir kitapçık dağıttılar. Ben de tabii kendi dilimizdeki kitapçığı aldım. Ve kitapçığı o gece bitirmeden uyumadım. Daha kitapçığın 26. Sayfasında dondum kaldım, sizin de yüzünüzün kızaracağını tahmin ediyorum. “ **ÇOCUKLARA CİNSEL TACİZ: Almanya’da Yakın sosyal çevrede seksüel anlamda şiddetin suçluları genellikle erkekler olmaktadır. Bunlar da çocuğun tanıdığı ve güven duyduğu kişilerdir. Örneğin aileden birisi baba, övey baba, övey kardeş, annenin erkek arkadaşı, büyük baba, amca, ya da bir aile dostu, öğretmen olabiliyor. Genellikle bu suçlular çocuğun sevgisini, bağlılığını ve çocuğun güvenini kullanarak sadece kendi seksüel ihtiyaçlarını gidermekle kalmıyor, aynı zamanda itaat altına alma ve güçlerini ispat etme gibi isteklerini de gidermiş oluyorlar**” (*Wir wollen dass Sie sicher leben www.polizei.propk.de*) Burada nikahın kutsallığı ve dinimizin aileye verdiği önemin ne kadar anlamlı olduğunu görüyoruz.

Ama bizde ise böyle mi? Ana memesinden çocuğa yalnız ihtiyacı olan gıda akmaz. Aynı zamanda ananın iman ve ahlâkî güzellikleri de intikal eder. Çocuğuna abdestsiz süt vermeyen ananın hürmete layık iffetini, Cennet’i onun ayağının altına koyarak mükâfatlandıran mukaddes emrin hikmetini ancak bu sırları çözerek anlayabiliriz. Dikkat edin bu gün nelerden şikâyet ediyorsak mutlaka temelinde sevgi eksikliği vardır. Sevgi birleştiricidir, bütünleştiricidir. Bunların haricinde sadece cinsellik ise maymun tabiatlılıktır. İşte Avrupa insanının içine düştüğü girdap, budur.

Kim ne derse desin geleneksel Türk aile yapısının oluşturduğu yuvalar sevginin güzellikleriyle doludur. **Günümüzü huzurlu, yuvamızı güçlü kılacak sır, dün olduğu gibi bu gün de sevginin sihri ve nikâhın kutsallığıdır. Batı diye özendiğimiz Avrupa ve Amerika bizde olana hayrandır. Bizim kendini bilmezler de onların kaybettiklerine hayrandır. Dünün kenar mahallerinde yaşayan ve bugün adeta gömlek değiştirir gibi koca veya kadın değiştiren bu insanlar ne yazık ki gençlerimize yıldız diye takdim edilmeye çalışılmaktadır. Ne kadar hazin değil mi? www.kadirkeskin.net**

